

Arrest

nr. 289 556 van 30 mei 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 september 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 6 september 2022 tot weigering van verblijf (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2023.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. LABEEUW, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 25 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verweerder stelde, op basis van een onderzoek van vingerafdrukken, vast dat verzoeker voorheen reeds een verzoek om internationale bescherming indiende in Oostenrijk.

1.2. Op 30 augustus 2022 verzocht verweerder de Oostenrijkse autoriteiten om verzoeker, met toepassing van artikel 18.1.b. van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de verordening nr. 604/2013), terug te nemen.

1.3. De Oostenrijkse autoriteiten willigden het terugnameverzoek in op 31 augustus 2022.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 6 september 2022 de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. De beslissing tot weigering van verblijf, die verzoeker op 6 september 2022 ter kennis werd gebracht, vormt de bestreden beslissing.

1.5. Verzoeker werd op 3 november 2022 overgebracht naar Oostenrijk.

1.6. Verzoeker meldde zich op 24 november 2022 opnieuw aan bij verweerder en diende een nieuw verzoek om internationale bescherming in.

1.7. Verweerder verzocht de Oostenrijkse autoriteiten op 29 november 2022 nogmaals om verzoeker terug te nemen.

1.8. Op 15 december 2022 stelde verweerder de Oostenrijkse autoriteiten ervan in kennis dat zij, aangezien zij niet tijdig reageerden en gezien artikel 25, § 2 van de verordening nr. 604/2013, worden geacht het terugnameverzoek van 29 november 2022 stilzwijgend te aanvaarden.

1.9. Verweerder nam op 21 maart 2023 een nieuwe beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Er moet worden aangegeven dat verzoeker op 3 november 2022 werd overgebracht naar Oostenrijk en dus niet blijkt dat hij nog enig belang heeft bij de vernietiging van de beslissing waarbij wordt bepaald dat dit land verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming dat hij op 25 augustus 2022 indiende en dat hij zich dus naar dat land dient te begeven om dit verzoek te laten behandelen. Er werd immers reeds volledige uitvoering gegeven aan deze beslissing. Met zijn betoog ter terechtzitting dat niet vaststaat of verweerder de bestreden beslissing op correcte gronden, en dus “*terecht*”, heeft genomen toont verzoeker geenszins aan dat hij nog een belang heeft bij de vernietiging van de beslissing die werd genomen naar aanleiding van het eerste door hem in België ingediende verzoek om internationale bescherming. Zelfs indien verweerder de bestreden beslissing verkeerdelijk zou hebben genomen, dan nog doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker reeds werd overgedragen aan de Oostenrijkse autoriteiten omdat deze verantwoordelijk worden geacht voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming dat hij op 25 augustus 2022 indiende. Hieraan kan niets meer worden gewijzigd. Het feit dat verzoeker terugkeerde naar België en een nieuw verzoek om internationale bescherming indiende – wat, volgens hem, het bewijs vormt dat hij in Oostenrijk slecht werd behandeld – laat slechts toe te oordelen dat verweerder opnieuw verplicht was om, op grond van de op dat ogenblik beschikbare informatie, een standpunt in te nemen over welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van dit tweede in het Rijk ingediende verzoek en dat verzoeker de mogelijkheid heeft om de beslissing die inzake dit nieuwe verzoek werd genomen – waarvan niet blijkt dat deze reeds rechtsgeldig ter kennis werd gebracht – aan te vechten.

Daar verzoeker niet aantoont dat hij nog een actueel belang heeft bij het ingestelde beroep, moet worden besloten dat dit beroep onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK